

Verslag van onze (wandel)vakantie naar Hong Kong (Lantau eiland)

In december 2007 zijn we ruim een week naar het eiland Lantau, dat bij Hong Kong hoort, geweest. Deze keer hadden we eigenlijk twee doelen, de Lantau Trail lopen en genieten van het mooie weer, tenminste we hoopten op mooi weer. Hieronder volgt een uitgebreid verslag.

Inhoud

1. Vrijdag 7 december 2007	1
De heenreis inclusief aankomst op Lantau eiland	1
2. Zaterdag 8 december 2007	2
Deel 1 en 2 van de Lantau Trail	2
3. Zondag 9 december 2007	3
Deel 12 en 11 van de Lantau Trail	3
4. Maandag 10 december 2007.....	4
Deel 10 en 9 van de Lantau Trail	4
5. Dinsdag 11 december 2007	6
Deel 8 en 7 van de Lantau Trail	6
6. Woensdag 12 december 2007.....	7
Een dagje Hong Kong	7
7. Donderdag 13 december 2007.....	8
Deel 6 en 5 van de Lantau Trail	8
8. Vrijdag 14 december 2007	9
Deel 4 en 3 van de Lantau Trail	9
9. Zaterdag 15 december 2007	11
Wandeling van Discovery Bay naar Mui Wo	11
10. Zondag 16 december 2007	12
Terug naar Peking	12
11. Nawoord	12
De route	12
De attracties	13
Hotels en eten	13
Het weer	13
Enkele handige linkjes	14
Algemene indruk	14

Vrijdag 7 december 2007

De heenreis inclusief aankomst op Lantau eiland

We nemen rond 16.00 uur het vliegtuig vanuit Peking naar Hong Kong. Aan de ene kant is laat in de middag vliegen wel lekker, je kunt 's morgens nog wat doen, maar aan de andere kant ben je dan wel wat laat in Hong Kong. We vertrekken met een kwartiertje vertraging en landen even na 19.30 uur op het vliegveld van Hong Kong (Chek Lap Kok Airport www.hongkongairport.com).

We willen niet naar de stad Hong Kong City maar naar het dorpje Mui Wo op het eiland Lantau, het eiland waarop ook het vliegveld ligt. Er moet een bus zijn die van het vliegveld naar Mui Wo rijdt. Voordat we richting de bus gaan, pinnen we wat geld en kopen we een paar broodjes en wat drinken.

Het vinden van de bus is nog wel even puzzelen maar het komt goed, heel goed zelfs. Net als we bij de bus zijn, begint hij te rijden, maar na een flinke schreeuw van Jacob stopt hij en mogen we mee. Dat is een flinke mazzel want deze bus rijdt 1x per uur en anders hadden we dus een uur moeten wachten.

De busrit duurt bijna een uur. Het is een flink geslinger over een weggetje door de bergen dat op veel plaatsen slechts één baan breed is. Er wordt wel gewerkt aan een nieuwe (bredere) weg maar die is nog niet klaar. We moeten dus regelmatig wachten om eerst een tegenligger langs te laten voordat we verder kunnen.

Rond 21.45 uur zijn we uiteindelijk in ons hotel, het Silvermine Beach Hotel www.resort.com.hk. We hebben een kamer geboekt in het goedkopere deel. Het is een redelijke kamer maar het heeft zonder meer wel wat nadelen. Het ziet er allemaal een beetje oud uit en niet altijd even schoon en de ramen kunnen niet open. Maar voor de rest werkt alles wel, is de douche lekker en hebben we gratis internet. De kamer is niet heel groot, maar wel ruim genoeg. We houden het hier wel negen dagen vol.

We zijn behoorlijk gaar en eten nu eerst maar eens onze broodjes op en kijken nog wat televisie voordat we naar bed gaan.

Zaterdag 8 december 2007

Deel 1 en 2 van de Lantau Trail

Om 8.00 uur gaat de wekker. We eten ons ontbijt in het hotel. Het is niet zo'n uitgebreid ontbijt als in dure internationale hotels, maar wel een stuk beter dan in het gemiddelde Chinese hotel, dus we blijven dit de komende dagen zonder meer doen.

Vervolgens pakken we onze spullen en lopen we naar het busstation. Rond het busstation zitten wat winkels waar we eten en drinken voor onderweg kopen. Tegen 10.15 uur zetten we onze eerste schreden op de Lantau Trail.

De Lantau Trail is een rondje van 70 kilometer (23,5 uur) dat officieel bestaat uit 12 etappes. Wij hebben een schema gemaakt waarbij we telkens twee etappes per dag lopen waardoor we per dag 3,5 tot 4,5 uur lopen. Op deze manier kunnen we aan het begin en eind van iedere etappe een bus nemen, en dat is voor ons wel handig want zo kunnen we iedere dag terug naar ons hotel komen.

De eerste etappe is een soort aanloop route. Hij begint bij de aanlegplaats voor de veerboten en eindigt op het moment dat de route de asfaltweg verlaat. Ondanks dat het een niveau 1 (op een schaal van 3) wandeling is loopt het pad toch redelijk omhoog.

Zoals gehoopt is het heerlijk weer zodat ook Gabrielle bij het begin van etappe 2 de pijpen van haar broek ritst. Dat is geen overbodige luxe want even verderop begint het echte klimmen. We moeten naar de Sunset Peak en vooral het eerste deel van etappe 2 is steil, eigenlijk een grote lange trap. Maar gelukkig is het tweede deel wat minder steil waardoor we uitgebreid kunnen genieten van de omgeving en het heerlijke weer.

We komen vlak langs twee van de hoogste toppen van Lantau, Yi Tung Shan (749 meter) en Sunset Peak (869 meter). We besluiten beide keren om het laatste stukje naar het hoogste punt, dat niet op de route ligt, niet te beklimmen want morgen komen we over de hoogste top van Lantau, 934 meter. In de buurt van Sunset Peak zien we ook wat rare gebouwtjes staan. We komen er later achter dat dit inderdaad een soort vakantiehuisjes zijn die je kunt huren. Veel informatie www.marimari.com/cOnTENT/hong_kong/popular_places/outlying_islands/lantau/main1.html hierover kunnen we echter niet vinden.

Vanaf Sunset Peak is het een lange steile afdaling richting de weg die we gisteren al met de bus hadden. Het is een grote lange trap naar beneden. Vlak voor het eind (maar dat wisten we toen nog niet) pauzeren we even omdat we wat slap in de beentjes worden en niet willen vallen. Rond 14.00 uur zijn we bij het eindpunt van deze dag. We hebben er nog geen vier uur over gedaan. Volgens de gps die we van Magiel geleend hebben, hebben we netto nog geen 2,5 uur gelopen en is de route bijna een kilometer korter dan wat er op het schema op onze kaart staat. Het laagste punt was een paar meter en het hoogste punt ongeveer een 800 meter boven zeeniveau. We eindigen op ruim 300 meter.

Vanwege wegwerkzaamheden is de bushalte iets verschoven, maar dat is geen probleem en binnen enkele minuten verschijnt onze bus. Een half uur later zijn we weer in Mui Wo. Het is nog steeds lekker weer dus besluiten we eerst een bakkie te doen op een terrasje bij de haven. Ja dat is echt zo goed als het klinkt. Helaas schuift de zon achter een huis op de bergen en komen we in de schaduw te zitten. En dan is het terras toch iets minder bijzonder dus gaan we boodschappen doen en terug naar ons hotel.

In ons hotel nemen we een lekkere douche. Om 18.00 uur gaan we eten in een lokale pizzeria, maar de kwaliteit van de pizza's valt een beetje tegen. Hierna proberen we in de lounge van het hotel nog een bakkie koffie maar ook dat is niet voor herhaling vatbaar (vooral te koud en verder erg duur). De rest van de avond schrijven we dit verslag en kijken we nog wat televisie. Het was een mooie dag en met een tevreden gevoel gaan we naar bed.

Zondag 9 december 2007

Deel 12 en 11 van de Lantau Trail

Gisterenavond voelde Gabrielle zich al behoorlijk verkouden en als de wekker om 7.45 uur gaat is dat niet beter. Tijdens het ontbijt besluiten we daarom een andere deel van de route te lopen zodat we vandaag niet naar het hoogste punt van Lantua (934 meter) hoeven te lopen.

Na het ontbijt pakken we onze spullen en lopen we weer richting de aanlegsteiger van de veerboot waar we beginnen aan het laatste stukje van de Lantau Trail. Maar niet voordat we bij de 7-Eleven wat belegde broodjes voor onderweg hebben gekocht.

We zijn vandaag iets eerder opgestaan omdat we de bus van 9.30 uur wilde halen. Dat gaat nu dus niet door, maar we hadden hem in ieder geval makkelijk gehaald, het is iets over 9.00 uur als we op pad gaan.

We lopen eerst een klein stukje door Mui Wo. Via een trap verlaten we de asfaltweg en komen we op een betonpad uit. Oeps, als dit stuk maar niet zoals de Wilson Trail van afgelopen maart helemaal van beton is. Gelukkig, een klein stukje verderop wordt ons pad een echt bergpad. Dit stuk loopt redelijk makkelijk en we genieten van de omgeving met onder andere uitzicht op zee en enkele andere eilanden. Helaas is het ook vandaag niet helder en erg ver kunnen we dus niet kijken. Zo lopen we verder en na een half uur hebben we het inmiddels zo warm gekregen dat ook vandaag de pijpen weer van de broek gaan. Zo warm als gisteren is het helaas niet, maar het is nog steeds prima wandel weer. Hier zien ook weer de stokken met een soort lappen eraan. En het bord ernaast bevestigt ons vermoeden. Deze stokken zie je vooral bij begraafplaatsen en zijn bedoeld voor het geval er iets misgaat het verbranden van wierrook, nepgeld en/of andere dingen. Dan kan je met deze stokken met lappen het vuur uitslaan.

We lopen weer verder en rond 10.15 uur komen we bij Pak Fu Tin Barbeque Site, een perfecte plek voor een pauze. Na deze pauze krijgen we het zwaarste stuk van deze dag. Eerst moeten we een stukje omhoog naar een top van 275 meter met daarop een zendmast. Na deze zendmast gaat het

pad vrij steil (met trappen) weer naar beneden tot we weer bij het water zijn. Daar begint een betonweg die ons naar Pui O brengt.

Als we rond 12.30 uur in Pui O aankomen gebruiken we een bankje van de bus om even wat te rusten en gebruik te maken van het (redelijk schone) openbare toilet dat hier staat, er is zelfs wc-papier aanwezig ! Gabrielle ziet het ook nog wel zitten om de volgende etappe te lopen dus gaan we weer op weg.

We lopen langs de asfaltweg Pui O uit en nemen iets verder op een zijweg en vervolgens vrijwel meteen een trap omhoog. Dit is onze laatste klim voor deze dag. We moeten ongeveer 100 meter omhoog en we vinden het niet erg dat we niet verder omhoog hoeven.

Boven lopen we een klein stukje over een pad waarna dit overgaat in een betonweg. Hier is ook weer een picknickplaats waar we uitgebreid pauzeren. Erg handig die banken, je kunt er zelfs een klein tukje op doen.

Na deze pauze lopen we het laatste stuk van deze etappe. Hierbij passeren we weer de nieuwe weg die men aan het aanleggen is. We vragen ons trouwens wel af hoe het straks moet als deze weg klaar is, blijft het dan ook zo makkelijk om steeds de bus te nemen ?

Tegen 14.45 uur zit onze wandeling voor vandaag erop. Het was lang niet zo zwaar als gisteren maar zeker het eerste deel (etappe 12) bevat toch nog redelijk wat klimmen en dalen.

Nu moeten we op zoek naar een bushalte. Dat valt nog niet mee, dus besluiten we maar om de weg naar beneden te volgen. Dat is niet alleen het makkelijkst, maar ook de richting die we opmoeten. Gelukkig komen we al snel bij een bushalte en we wachten daar tot de juiste bus langs komt. We zien veel bussen langs komen, maar vrijwel alle bussen zijn pendelbussen tussen de trein naar Hong Kong die bij het vliegveld komt en de grote toeristische attractie van dit eiland, Ngong Ping. Daar heb je onder andere een klooster, maar vooral ook een heel groot buddha beeld.

We vermoeden dat we meer dan een half uur moeten wachten op onze bus (nr. 35). Volgens onze kaart zouden we echter ook een andere bus kunnen nemen en waarachtig die komt vrij snel opdagen. Dus deze keer gaan we met de lijn 3M en deze bus rijdt nog een kortere route ook. Al met al zijn we even na 15.00 uur weer in Mui Wo.

We doen nog even een paar boodschappen en gaan vervolgens naar ons hotel. De zon schijnt niet en daarmee is het toch net iets minder aantrekkelijk om op een terrasje te gaan zitten. Gabrielle voelt zich niet echt 100% en op onze hotelkamer neemt ze eerst een lekkere douche om vervolgens een paar uurtjes te gaan slapen. Ondertussen doucht Jacob ook en verder rommelt hij wat met de foto's, de data van de gps, internet hij wat en schrijft hij ons dagelijkse verslag.

Tegen 18.30 uur maakt hij Gabrielle wakker waarna we samen gaan eten in het restaurant van het hotel. Het eten daar valt, vergeleken met de koude koffie van gisteren, erg mee. We eten prima, jammer alleen dat men nog steeds de airco te koud heeft staan.

Na het eten lopen we eerst nog een eindje langs het strand. Het is een heerlijke avond om een beetje rond te lopen en naar het kabbelende water te luisteren. We komen langs een plek met betonnen barbecues en we kunnen ons voorstellen dat het erg leuk is om daar zo nu en dan een stukje vlees te verbranden. Terug op onze hotelkamer kijken we nog wat televisie en gaan we vervolgens naar bed.

Maandag 10 december 2007

Deel 10 en 9 van de Lantau Trail

Vandaag hebben we geen wekker gezet, maar toch zijn we even voor 8.00 uur wakker. Gabrielle is nog steeds erg verkouden, maar het gaat niet slechter dan gisteren dus gaan we ook vandaag na het ontbijt weer op pad.

Als we bij de 7-Eleven komen om belegde broodjes te kopen hebben we even een tegenslagje, er zijn nog maar twee pakjes met belegde broodjes terwijl we vijf pakjes willen hebben. Nu kopen we ook wat cakejes etc. zodat we ook vandaag weer genoeg te eten hebben.

Vervolgens moeten we nog even wachten voor onze bus vertrekt. Gelukkig gaat alles volgens planning en even voor 10.00 uur lopen we verder waar we gisteren gestopt zijn.

Net als gisteren de laatste drie kwartier lopen we vandaag het eerste uur over een betonnen weg. Wij zijn hier geen fan van, maar je kunt zo wel lekker veel kilometers in een uur wegstappen. Deze weg (bedoeld voor het onderhoud van het water opvang systeem dat er langs loopt) is erg rustig en heeft op meerdere plaatsen picknick- en/of barbecueplaatsen. Bij de laatste waar wij langs komen houden we pauze met uitzicht op zee, heerlijk.

Vervolgens gaat de route via een paadje naar beneden richting Shui Hao. Ons pad komt hierbij langs allerlei inhammen waar allemaal potten op een rijtje staan. Wat dit precies is weten we niet, maar we vermoeden dat het iets van urnen met as van gecremeerde mensen zijn. Als we Shui Hao bereiken zijn we inclusief pauze ruim anderhalf uur onderweg. De twee uur die voor deel 10 in de boeken staat, is dus veel te ruim.

We lopen weer verder en komen nu twee loslopende stieren tegen, het moet niet gekker worden.

We vermoeden dat er nog meer van deze dieren los moeten lopen want gisteren hebben we regelmatig flinke bergen stront van deze beesten gezien.

Een stukje verderop mogen we eindelijk voor een wat langere periode van de verharde weg af. Deel 9 van de route loopt voor een groot deel over een bergpad redelijk dicht langs de zee. We komen eerst bij Lo Kei Wan waar je zo het strand op kunt lopen. De zon schijnt heerlijk en wat wil je dan nog meer dan een mooi zandstrand helemaal voor jezelf? Nou een bankje om op te zitten zodat je op je gemak kunt lunchen. Helaas is dat niet aanwezig op het strand, maar gelukkig wel 20 meter verderop op de kampeerplaats. Daar gaan we zitten om uitgebreid van onze lunch te genieten.

Als we weer verder gaan, gaat het pad eerste even flink omhoog waarna het een beetje blijft glooien en soms een stuk vlak is. Op dit deel van de route hebben we regelmatig fantastisch uitzicht op de zee en de bergen aan de andere kant van het pad. Dit deel van de route is misschien wel het mooiste van wat we tot nu toe gelopen hebben.

Ook dit stuk komt uit op een betonnen weg. Gelukkig hoeven we nu niet meer zo ver tot het eindpunt van deze dag. Eerst een kwartiertje over de betonnen weg en daarna nog even een flinke stuwdam oversteken en dan zijn we er. Het is rond 14.15 uur als we bij het eindpunt van vandaag zijn.

We wachten tot er een bus richting Mui Wo langskomt en ruim voor 15.00 uur zitten we daar weer op het terras aan de haven in de zon van het weer en de omgeving te genieten. Vandaag zien we iets wat we nog niet eerder hebben gezien. Het is vandaag duidelijk helderder want we kunnen nu de flats op de zuid west kant van Hong Kong eiland zien. Het lijkt toch niet zo ver.

Tegen 16.00 uur zijn we weer op ons hotelkamer. Gabrielle voelt zich nog niet helemaal 100% en besluit na het douchen weer een dutje te gaan doen. Tegen 18.30 uur gaan we ook vandaag weer eten. Maar deze keer niet in het restaurant van het hotel, maar bij de toko aan de haven waar we al twee keer op het terras hebben gezeten.

Na het eten, dat heel behoorlijk was, lopen we weer terug naar ons hotel waar we nog wat televisie kijken voordat we naar bed gaan.

Dinsdag 11 december 2007

Deel 8 en 7 van de Lantau Trail

Ook deze ochtend staat de wekker op 8.00 uur. Na het ontbijt vertrekken we richting de bus. Na een dag of drie hebben we een min of meer vast patroon ontwikkeld zowel voor wat we tijdens ons ontbijt eten als voor wat we zoal doen tussen het moment dat we opstaan en het moment dat we aan het wandelen zijn.

Gelukkig heeft de 7-Eleven vandaag weer een nieuwe voorraad voorverpakte belegde broodjes zodat we ook vandaag weer eten voor onderweg kunnen kopen. We wachten vervolgens nog even en om 9.40 uur vertrekt onze bus (lijn 1) naar het begin (of eind) van deel 8 van de Lantau Trail.

Om 10.10 uur zijn we weer op stap. Deel 8 van de Lantau Trail is het enige deel dat voor 100% uit verharde (beton) weg bestaat. In het begin zitten er een paar klimmetjes maar voor de rest is het vlak. Oftewel wij hebben echt geen anderhalf uur nodig om dit stuk van 5,5 kilometer te lopen. Na deel 8 gaan we verder met deel 7 waarvan het eerste stuk uit dezelfde betonnen weg bestaat. Maar na ruim een kilometer wordt het pad dan toch een stuk interessanter.

Eerst hebben we een stukje gewoon paadje. Daar staat ineens een raar bord. Volgens dit bord zou een deel van de route verderop moeilijk begaanbaar zijn omdat de landeigenaar geen toestemming geeft op het gras te maaien etc. Oké, dat zal wel, maar wij zijn niet bang voor een beetje gras. Verder trekt het alternatief ons niet zo, midden over de bergen in plaats van langs de zee zoals wij voor vandaag gehoopt hadden. Dus wij blijven gewoon de route volgen.

Iets verderop gaan we toch van de route af. Dit omdat we een stukje een ander pad willen volgen dat dicht langs het puntje van dit deel van het eiland loopt en zouden we langs een fort en een tempel moeten komen.

Voor het fort (daar is eigenlijk niets van over) en de tempel, die zie je wel, maar je komt er niet echt langs, hoef je deze omweg niet te maken. Maar voor het pad wel. Deze variant gaat namelijk twee keer over een zandstrand. De Lantau Trail zelf komt regelmatig dicht bij het water, maar loopt nergens echt over het strand. En met dit weer (volop zon en rond de 25 °C) is het helemaal niet erg om een stukje over het strand te lopen.

Als we weer bij de Lantau Trail komen krijgen we prompt weer een heel stuk een beton pad. Het is echter niet echt saai, daarvoor gaat het te veel op en neer en is de begroeiing langs het pad te afwisselend. Na het betonnen pad komen we in de buurt van het stuk dat moeilijk begaanbaar zou zijn. We zien nog een paar waarschuwingborden waarvan één zelfs zegt dat het wordt afgeraden om verder te lopen. Maar dat doen we toch.

De ellende valt heel erg mee. Hier en daar groeit het gras inderdaad een beetje over het pad. Maar het pad is overal nog te zien en op de meeste plekken zelfs prima te belopen. Het meest moeten we nog oppassen voor laaghangende takken waar je je hoofd vreselijk aan kunt stoten, wat wij gelukkig niet doen. We hadden ons er op voorbereid dat wanneer het heel erg zou zijn we de pijpen misschien weer aan de broeken zouden moeten doen om onze benen te beschermen tegen allerlei krassen etc. maar dat is niet nodig.

Aan het eind van dit toch best begaanbare stuk komen we weer bij een andere baai waar prompt weer een betonpad loopt. Het eerste stuk loopt langs een rotsachtig strandje waarna het wat meer de heuvels in gaat en wij lekker in de schaduw van allerlei struiken kunnen lopen. Het laatste stukje gaat door het dorpje Tai O. Nadat we ook dit deel van de route gelopen hebben moeten we nog een klein stukje verder lopen tot aan het busstation van Tai O. Daar komen we rond 15.45 uur aan. We zijn deze vakantie nog niet zo laat klaar geweest met wandelen.

Gabrielle vond vandaag de mooiste dag tot nu toe, daar is niet iedereen het mee eens. Het weer was zonder meer erg lekker en de route was erg afwisselend maar er was vandaag wel erg veel (meer dan 50% van de route) beton.

In Tai O moeten we 10 minuutjes wachten voordat de bus ons weer naar Mui Wo brengt. Rond 17.00 uur zijn we weer in ons hotel. Helaas is de zon al achter de bergen dus het terras laten we vandaag maar schieten. Hier staat tegen over dat Gabrielle zich zoveel beter voelt dan de afgelopen dagen dat ze geen behoefte heeft om voor het eten nog even te slapen.

Eten doen we vandaag voor de tweede keer in ons hotel. Deze keer maken we gebruik van het buffet. Het is heel behoorlijk. Tja, en we kunnen wel iets anders willen maar zoveel keus is er ook weer niet in Mui Wo en dat is volgens ons toch echt het grootste dorp waar wij tijdens onze wandelingen op Lantau langs komen.

Na het eten kijken we nog even naar de foto's, checken we nog even onze e-mail (lekker gratis internet op onze hotelkamer), kijken we nog wat televisie en komen we er achter dat er meer mensen met hun computer op het netwerk van het hotel zitten en niet iedereen zijn spullen met een wachtwoord heeft beveiligd, welterusten.

Woensdag 12 december 2007

Een dagje Hong Kong

Vandaag gaan we een keertje niet wandelen, we gaan naar Hong Kong. Maar eerst slapen we uit tot 9.00 uur. We ontbijten, pakken wat spullen en hebben op 10.40 uur de veerboot www.nwff.com.hk naar Hong Kong City. De reis duurt 30 minuten en dat is lang genoeg.

Eigenlijk hebben we maar één echt doel en dat is bij Kelly & Walsh (een boekenwinkel in Pacific Place) wandelkaarten van de New Territories kopen zodat we een eventuele volgende keer de Wilson Trail kunnen aflopen. Verder willen we een beetje rond kijken naar kerstcadeautjes en vooral rustig aan doen.

Tegen 15.30 uur hebben we het winkelen wel gezien en gaan we met de tram richting de Peak Tram die ons naar The Peak www.thepeak.com.hk zal brengen. De tram is best geinig, een helling tot 27 graden is best heftig. The Peak zelf valt nogal tegen. Het is eigenlijk gewoon een ander winkelcentrum, deze keer met uitzicht op de stad. Dit winkelcentrum ligt trouwens niet op het hoogste punt van de berg want daar staan huizen.

Rond 17.30 uur hebben we het allemaal wel gezien. Maar we hebben ook gezien dat je hier op vele plekken kunt eten en dat lijkt ons wel leuk. Eten met uitzicht op de lichtjes van Hong Kong. Maar we vinden het nog wat te vroeg dus besluiten we om een rondje te lopen. Helaas hebben we het boekje met de korte wandelingetjes waar ook een wandeling bij The Peak in staat op onze hotelkamer laten liggen. Dus moeten we even zoeken en uiteindelijk komt het goed. Onderweg wordt het donker waardoor we een heel aardig uitzicht op Hong Kong krijgen.

Na een uurtje zijn we weer terug en gaan we eten. Het eten is redelijk en een stuk duurder dan wat we de afgelopen dagen gewend zijn, maar het uitzicht is ook veel beter. We hebben trouwens niet alleen uitzicht op Hong Kong City, maar ook op de rij met mensen die met de tram terug naar beneden wil, dat ziet er niet goed uit.

Als wij even na 20.00 uur naar beneden willen besluiten we om eerst maar bij de bus te gaan kijken. Dit ondanks dat we een retourtje voor de tram hebben. Het is even puzzelen, maar bus 1 (een klein

busje) brengt ons uiteindelijk rechtstreeks naar de terminal van de veerboot. Daar zijn we net een paar minuutjes te laat voor de boot van 20.30 uur, dus mogen we nu 40 minuten wachten.

We benutten deze tijd voor het maken van wat foto's van de sky-line van Hong Kong. Dat hebben we in maart ook al gedaan, maar nu hebben diverse gebouwen allerlei kerst- en nieuwjaarsgroeten op de gevel staan en dat is toch wel weer iets speciaals.

Hierbij komen we ook nog twee jongens tegen die een avondboottochtje door de haven hebben gemaakt. Ja, dat lijkt ons ook wel wat. Wie weet wat er deze week of anders een volgende keer nog eens gebeurt.

De terugreis verloopt soepel en nadat we wat water voor morgen hebben gekocht lopen we terug naar ons hotel waar we rond 22.00 uur aankomen. Het was weer een mooie dag, al valt het ons op dat het in Mui Wo toch wel veel rustiger is dan in Hong Kong City. Op onze kamer rommelen we nog wat en vervolgens gaan we met een tevreden gevoel naar bed. Morgen gaan we weer wandelen.

Donderdag 13 december 2007

Deel 6 en 5 van de Lantau Trail

Na een dagje rust is het vandaag tijd voor onze één-na-laatste dag op de Lantau Trail. We staan zoals inmiddels gebruikelijk om 8.00 uur op, ontbijten, pakken onze spullen, lopen naar het busstation, kopen bij de 7-Eleven brood en wachten een dik kwartier voor onze bus vertrekt. Het valt ons op dat het vandaag de minst heldere dag tot nu toe is en dat het hard waait. In Peking is harde wind goed voor het zicht, alle rotzooi waait dan weg. Hierbij in Hong Kong blijkt dat, zeker bij wind van zee, anders te zijn. Dan krijg je allemaal zeemist. Dat is jammer want nu hebben we niet zo'n goed zicht, net nu we de bergen in gaan.

Ruim voor 10.30 uur zijn we in Tai O. Deze keer gaan we niet meteen richting de Lantau Trail. We hebben gisteren op de veerboot namelijk filmpjes en foto's gezien van Tai O en dat zag er best geinig uit. Verder hoorde voor we gingen van vrienden dat zij naar een leuk vissersdorpje op Lantau hebben bezocht en dat zal Tai O wel geweest zijn.

Nu wij hier toch zijn lopen we dus eerst maar een rondje door het dorp en daarna richting de Lantau Trail. Eerst denken we dat het niet zal lukken om echt leuke foto's te maken van Tai O omdat de karakteristieke vissershuisjes op palen alleen vanaf het water goed te zien zouden zijn. Maar dat valt alles mee. Er zijn een aantal bruggen die perfect zicht op deze huisjes geven.

Uiteindelijk is het 11.10 uur voordat we weer op de Lantau Trail staan. We zijn blij dat we al een stukje gelopen hebben want we krijgen meteen een erg steile klim voor onze kiezen. Maar zoals altijd komen we ook deze keer weer boven waarna we verder lopen.

Het pad gaat vandaag echt over de toppen van de bergen die op dit deel van Lantau liggen. Het eerste deel van de route, tot de laatste splitsing voor de Tsz Hing Monastery, bestaat voor het overgrote deel uit een pad van beton. Hierbij is het pad regelmatig vervangen door een trap van beton. Maar net als de afgelopen dagen is de route ook vandaag weer erg afwisselend.

Na de laatste afslag richting de Tsz Hing Monastery is het pad een echt bergpad. Soms lopen we op zand en regelmatig over een rotsbodem en zo nu en dan over rotsblokken. En zoals het een echt bergpad betaamt, gaat ook ons pad zo nu en dan flink omhoog en daarna weer steil naar beneden. Onderweg merken we twee dingen, het waait echt als een idioot. Boven op de toppen wil je eigenlijk gewoon niet stilstaan want je waait er gewoon uit je kleren. Verder is het zicht niet geweldig waardoor het uitzicht beperkt is. Deze dingen maken samen dat de beloning van onze inspanningen, een mooi uitzicht als je boven bent, vandaag wat minder is. Maar het is en blijft een

leuke wandeling. En dat vinden kennelijk meer mensen want we komen vandaag zowaar drie flinke groepen (rond de 20 mensen) Chinezen tegen.

Net na 15.00 uur komen we bij het eindpunt voor vandaag, de Sham Wat Road. Hier trekken we wat extra kleren aan en na 20 minuten komt de bus die ons weer terugbrengt naar Mui Wo.

Terug op onze hotelkamer doen we onze standaard dingen en zoeken we op internet naar informatie over een wandeling van Mui Wo naar Discovery Bay. Dat valt nog niet mee. We vinden wel veel foto's maar weinig info over de te volgen route. Oké dan zullen we het met onze kaart moeten doen. We hebben namelijk nog één dag Lantau Trail te lopen en we zijn nog twee dagen op Lantau. Voor deze extra dag lijkt een wandeling naar Discovery Bay en dan met de boot terug ons wel wat. Omdat het laatste stuk van de Lantau Trail dat we nog moeten lopen over het hoogste punt gaat willen we dit stuk graag op een beetje een heldere dag doen. Dus mocht het nu zo zijn dat het zicht morgen weer zo slecht is als vandaag dan kan het zijn dat we morgen even wat anders gaan doen.

's Avonds gaan we weer eten bij hetzelfde restaurant aan de haven als maandag. We bestellen wat andere gerechten en we eten vanavond het lekkerst tot nu toe en ook nog het goedkoopst, wat kan een echte Hollander nu nog meer willen.

Met een volle buik lopen we terug naar het hotel. Daar kijken we nog wat televisie en gaan met een voldaan gevoel slapen.

Vrijdag 14 december 2007

Deel 4 en 3 van de Lantau Trail

Vandaag lopen we het laatste stuk van de Lantau Trail. Dit is meteen het stuk met de hoogste berg van Lantau, Lantau Peak, een berg van 936 meter hoog. Maar voordat het zover is doen we eerst ons ochtendritueel en moeten we met de bus naar het beginpunt van vandaag, het eindpunt van gisteren. Het is al bijna 10.30 uur voordat we opstap zijn.

We doen eerst deel 4 van de Lantau Trail en dat zal ons in de buurt van een groot Buddha beeld (de belangrijkste toeristische attractie van Lantau) brengen. Daar willen we dan even gaan kijken om daarna deel 3 van de Lantau Trail te lopen. Als we ook dat volbrengen hebben we het Lantau Trail in zijn geheel gelopen.

Het eerste stuk loopt makkelijk, het is een mooi bergpad dat eerst iets naar beneden loopt, vervolgens langzaam omhoog gaat en aan het eind een klimmetje heeft. Langs dit pad heb je (bij mooi weer) een paar keer een erg mooi uitzicht op het Shek Pik Reservoir. Het zicht is vandaag wel veel beter dan gisteren, maar nog steeds is het een beetje mistig. Op deze mist weerkaatst het zonlicht waardoor alle foto's die we een beetje tegen de zon in maken een hele speciale gloed krijgen.

Na iets meer dan een uur zijn we bij het punt "Ngong Ping". Daar houden we pauze om vervolgens de Lantau Trail even te verlaten en naar het Tian Tan Buddha Statute en de bijbehorende tempel te lopen. Het Buddha beeld is vooral groot. Wij besluiten om de trap naar boven te laten voor wat hij is, wij mogen straks nog 500 meter omhoog en dat vinden wel genoeg.

De bijbehorende tempel heeft enkele bijzondere schilderijen en met bijzonder bedoelen wij deze keer anders en niet speciaal. Al met al zijn we wel blij dat we even zijn wezen kijken omdat we toch in de buurt waren en tijd genoeg hebben. Maar om hiervoor de een reis vanuit Hong Kong City te maken, dat lijkt ons wat veel van het goede.

Even na 12.30 uur beginnen we aan de opdracht voor vandaag, de beklimming van de Lantau Peak. De komende anderhalve kilometer moeten we bijna 500 meter omhoog, dat betekent iedere drie meter vooruit één meter omhoog, dat is een aardige helling.

Onderweg staan er twee afstandspaaltes, L026 en L025, die dit stuk in drie stukjes verdelen. Het eerste stuk heb je nog zo iets van dit gaat wel. Vooral omdat het allereerste stuk nog redelijk vlak is. Het tweede stuk is het echter volle bak omhoog. Het pad is dan al even een uit rotsblokken bestaande trap en dat blijft het hele tweede stuk zo. De treden zijn hierbij regelmatig zo hoog dat het voor iets kleinere mensen, zoals Gabrielle (1,73 meter), een stuk lastiger is dan voor wat langere mensen zoals Jacob (1,90 meter).

Aan het eind van het tweede stuk wordt het ook een stuk frisser. Er begint bewolking de berg over te komen waardoor we niet langer in de zon lopen. Dit is natuurlijk erg naar voor ons uitzicht, maar niet erg voor de temperatuur. Want ook zonder zon gutst het zweet aan alle kanten langs ons lichaam.

Bij paaltje L025 (het tweede paaltje, we lopen tegen de officiële richting in) verandert alles ineens. Niet alleen gaat het pad daar haaks naar links maar hier zien we ook voor het eerst de andere kant van de berg. Hier lopen we echt midden in de wolken en ondanks dat we eigenlijk wel even willen uitrusten blijven we hier niet lang staan omdat we bang zijn dan wel erg snel af te koelen.

Hier houdt de trap ook min of meer op. Het pad gaat nog wel omhoog maar minder steil en het is nu een echts rotspad waar je zelf een beetje op zoek moet naar de plaatsen waar je je voeten neer zet. Dit heeft met name voor Gabrielle het voordeel dat ze iets kleinere stappen kan zetten waardoor het lopen een stuk beter gaat.

Halverwege het laatste stukje komen we ineens boven de wolken en dus weer in de zon. Dat vinden we helemaal niet erg. Nu kunnen we als we na iets meer dan een uur boven komen lekker in de zon (het waait bijna niet) op de top van Lantau Peak zitten. Genietend van het uitzicht, voor zover we door de wolken iets kunnen zien, eten en drinken we wat.

Tegen 14.15 uur beginnen we aan de afdaling naar de bus die we afgelopen zaterdag ook hadden en waarmee we dus ons laatste stukje van de Lantau Trail lopen. Aan deze kant ziet het pad er heel anders uit. Ten eerste is de begroeiing totaal anders en hebben we de indruk dat het pad is minder steil is. Niet dat er geen steile stukken zijn, zeker wel, maar de stukken met trappen worden afgewisseld met relatief vlakke stukken waardoor de beklimming (en ook de afdaling) ons aan deze kant iets makkelijker lijkt.

Tegen de tijd dat het eind echt is zicht komt nemen we nog één keer een pauze om van de omgeving te genieten. We hebben tijd genoeg dus waarom niet.

Uiteindelijk is het bijna 15.45 uur als we bij de bushalte komen. De laatste keer is meteen de keer dat we het langst op de bus moeten wachten, bijna een half uur. Hierdoor is het inmiddels 17.00 uur geweest voordat we terug zijn op onze hotelkamer.

Daar nemen we snel een douche, we vinden het best frisjes en dat is niet raar wanneer blijkt dat een deel van onze kleren nog steeds nat is van het zweet.

's Avonds besluiten we maar weer in het hotel te eten. Deze keer weer van de kaart, en het is zeker zo goed als de vorige keer. Na een prima koffie kijken we nog wat televisie op onze hotelkamer en gaan we naar bed.

Zaterdag 15 december 2007

Wandeling van Discovery Bay naar Mui Wo

Tijdens het boeken van deze vakantie hebben we rekening gehouden met twee vrije (reserve) dagen om een keer uit te kunnen rusten, wat te gaan shoppen of voor het geval het een keer een dag zou regenen. Alles is de afgelopen week echter voorspoedig gegaan, ook omdat de Lantau Trail ook makkelijke stukken heeft zodat we die konden lopen toen Gabrielle erg verkouden was. Tot nu toe hebben we één dag niet gewandeld dus hebben we vandaag over. Omdat we verder niet weten wat we zouden kunnen doen, gaan we ook vandaag maar weer wandelen. We hebben uitgezocht dat we met de boot van Mui Wo naar Discovery Bay kunnen en dat er dan allerlei opties zijn om terug te lopen.

Helaas konden we op internet geen goede route beschrijving of een bruikbaar kaartje vinden. Wel hebben we de indruk dat de meest gangbare route eerst een stuk langs de kust loopt en dan binnendoor afsteekt richting Mui Wo. Deze route zou twee uur lopen zijn.

Wij (met name Jacob) vinden dit toch wel een erg makkelijke wandeling en dus zoekt Jacob een wat langere (en moeilijker) wandeling uit. Deze loopt via de berg Lo Fu Tau (465 meter) om het golfterrein van Discovery Bay heen en vervolgens naar beneden richting Mui Wo.

Maar voor het zover is mogen we eerst uitslapen, onze boot gaat pas om 11.15 uur. Dus staat de wekker vandaag op 9.15 uur. Veel later kan niet want je kunt in ons hotel tot 10.00 uur ontbijten en we zijn blij dat we op tijd zijn. Want rond 10.00 uur begint men inderdaad het buffet op te ruimen en een stel dat rond 10.00 uur de ontbijtzaal binnenkomt moet het dus zonder ontbijt doen, jammer van de bonnetjes die ze bij zich hebben.

Doordat onze boot vrij laat gaat (hij vaart maar een paar keer per dag) hebben we ruim de tijd als we in de haven komen. Dus gaan we eerst maar een bakkie doen op het voor ons inmiddels bekende terrasje. Daar zijn we getuigen van de bevoorrading van de lokale winkels door een geinig bootje. De boot ziet er een beetje oud uit, maar de mannen werken snel en voor je het door hebt zijn drie winkels en de McDonalds weer voorzien van van-alles-en-nog-wat.

Om 11.15 uur vertrekt onze boot en een half uurtje later zijn we in Discovery Bay. Wel in een andere haven dan op onze kaart staat, maar dat scheelt over land maar een paar honderd meter, over zee is het ruim verder. Om 11.45 uur gaan we op pad.

De route is een beetje zoeken, maar dankzij onze kaart lopen we niet noemenswaardig verkeerd. We hebben hier wel het voordeel dat een groot deel van het gebied waar we door lopen nog niet zolang geleden uitgebreid in brand heeft gestaan. Hierdoor kunnen we het pad goed zien als we op een topje staan.

Maar voor het zover is moeten we eerst Discovery Bay uit en dat lukt via een paar flinke trappen zodat we het al snel weer lekker warm hebben. Vervolgens gaat het pad verder omhoog richting een uitzichtpunt met een perfect uitzicht over Discovery Bay. Vanaf iets voor dit uitzichtpunt tot iets voor de oude zilvermijn van Mui Wo lopen we over een echt bergpad met nergens iets van een aangelegde trap of zo. Dat heeft als voordeel dat we tijdens de klim naar Lo Fu Tau zelf onze stappen kunnen indelen waardoor de klim toch iets minder zwaar is. Hier staat wel tegenover dat er hier en daar los zand op de helling ligt waardoor je uit moet kijken niet weg te glijden, maar gelukkig gaat alles goed.

Het is vandaag duidelijk weekend want we zien vandaag veel andere mensen die ongeveer dezelfde route lopen. Er blijkt een of andere tweedaagse wandeltocht voor teams uitgezet te zijn en vandaag moeten al die mensen (we vermoeden meer dan 150 teams van twee personen) over dezelfde route als wij. Gelukkig lopen ze niet allemaal bij elkaar waardoor we toch redelijk alleen kunnen lopen.

Alleen tijdens onze lunch op Lo Fu Tau moeten we even een paar rugzakken aan de kant zetten omdat die precies voor de rotsen liggen waar wij op willen zitten.

De klim naar Lo Fu Tau is behoorlijk steil, de afdaling richting Mui Wo is veel geleidelijker. Er zit hier en daar wel een steil stuk, maar deze worden afgewisseld met vals plat.

In de buurt van Mui Wo komen we langs wat de “Silver Mine Cave” heet. Gelukkig zijn we daarvoor niet op pad gegaan want dat is eigenlijk niet meer dan een grot van twee meter doorsnee die een paar meter de rotsen inloopt. Je hebt hier overigens wel een geinig uitzicht over de baai en bankjes. Nog iets verder op zit een waterval, maar je kunt duidelijk zien dat we in de droge tijd van het jaar zijn, er komt amper water naar beneden.

Als we het dorp bereiken horen we een flink getrommel. Er blijken vier vrouwen op een plein aan het oefenen te zijn op grote trommels. Dit is zonder meer een geinig gezicht, maar we zijn benieuwd hoe vaak ze dit doen. Als ze aan het oefenen zijn kan de hele buurt meegenieten. Om 16.00 uur zijn we weer bij ons hotel. Gabriëlle wil voor we weggaan toch nog even met de voeten in het zeewater en wat blijkt, dat is behoorlijk koud.

Voor de rest van de dag doen we de dingen die we de hele week al na het wandelen doen, douchen, gps-uitlezen, foto's bekijken, verslag schrijven, spelletje spelen op de telefoon of computer, internetten, e-mailen en na het eten nog wat televisie kijken.

Zondag 16 december 2007

Terug naar Peking

Vandaag doen we eigenlijk niets bijzonders. We staan om 7.00 uur op, ontbijten en nemen de bus naar het vliegveld. Om 11.15 uur gaat ons vliegtuig naar Peking waar we rond 14.40 uur landen. En voor het eerst sinds tijden lukt het weer eens om binnen één uur nadat we landden thuis te zijn.

Nawoord

De route

We vinden de Lantau Trail een erg leuke route, vooral omdat het een erg afwisselende route is. We hebben over zandstranden gelopen en een berg van meer dan 900 meter beklommen. De route is erg goed aangegeven en op vele plaatsen kan je makkelijk met openbaar vervoer op de route komen. Hierbij is het overigens wel zo dat wanneer je af wilt wijken van de standaard (12) etappes het lastig om midden in een etappe te stoppen. Een enkel keer zou dit kunnen maar dan moet je wel gebruik maken van eigen vervoer of een taxi, of, en vooral op de lager gelegen delen kan dat goed, je moet langs de route kamperen.

Als wij de route nog een keer zouden moeten lopen zouden we hem waarschijnlijk tegen de officiële route in lopen. Dit heeft als voordeel dat de makkelijkste etappes aan het begin zitten en je zo een beetje kunt trainen voor de behoorlijke klimmen die je de laatste dagen moet maken. Verder hebben we de indruk dat je op deze manier over het algemeen aan de iets steilere kant omhoog en aan de iets vlakke kant naar beneden gaat. Dat is tijdens het klimmen wel wat zwaarder, maar beter voor onze knieën tijdens het afdalen.

De Lantau Trail lopen volgens een schema van één etappe per dag is voor ons geen optie. Dan heb je dagen dat je maar één uur hoeft te lopen. Wij hebben telkens twee etappes per dag gelopen en dat

gaat prima. Voor een (zeer) geoefende wandelaar die het niet erg vindt om 's morgens om 8.30 uur het hotel te verlaten en 's middags rond 17.00 uur weer terug te zijn is het (denken wij) mogelijk om de Lantau Trail in vier dagen te lopen. Ook in dit geval zouden wij de route in tegengestelde richting lopen en moet je iedere dag drie etappes lopen. Vooral de tweede dag (veel kilometers) en de vierde dag (veel klimmen en dalen) zullen dan een uitdaging zijn.

Overigens wanneer je de wandelkaart van Lantau koopt, wat wij zonder meer aanraden, kun je ook nog allerlei aanvullende wandelingen maken.

De attracties

Officieel zijn er allerlei toeristische attracties op Lantau. Wij hebben er een aantal gezien. Onze conclusie is dat het allemaal niet veel voorstelt. Tai O is als visserplaatsje wel aardig en als je van vis houdt (wat wij niet echt doen) kan je er vast heerlijk eten. Ngong Ping (de grote Buddha en het bijbehorende klooster) vinden we een beetje nep maar gecombineerd met een boottochtje vanuit Hong Kong City en een bezoek aan Tai O is dit wellicht een aardig dagje uit. Vergeet als je toch in Ngong Ping bent niet ook even naar het Wisdom Path te lopen, dat ziet er best aardig uit.

Alle overige tempeltjes die we gezien hebben stellen helemaal niets voor en zijn gemiddeld een soort garagebox met een buddha beeld en een bak waarin je wierrook kunt stoken. Volgens ons is er op Lantau maar één echte attractie die de moeite waard is voor mensen die niet van wandelen houden en dat zijn de diverse zandstranden. Als het mooi weer is en je van strand houdt, kan je je wellicht met tent etc. laten afzetten bij een wat meer verlaten strand en zo een paar dagen heerlijk van de zon genieten.

Hotels en eten

We hebben zelf maar één hotel geprobeerd en hebben de indruk dat er op Lantau niet veel hotels zijn. We hebben de indruk dat de andere hotels die er zijn over het algemeen ongeveer dezelfde kwaliteit hebben als het onze of nog iets goedkoper zijn.

Ten aanzien van ons hotel, dat heeft een oud en een nieuw deel. Wij zaten in het oude deel en voor ons was dit prima. We hadden een prima bed, een lekkere douche, voldoende ruimte en gratis internet en dan zijn wij tevreden. Maar de verf bladderde hier en daar wel een beetje en de deur van de douche en het rooster van de airco konden wel een sopje gebruiken. Dus ben je op zoek naar een wat luxer hotel om jezelf een weekje te verwennen, neem dan in ieder geval een kamer in het nieuwe deel van het hotel of misschien nog beter, zoek een hotel in Hong Kong City.

Houd je van Chinees eten en drinken en spreek je Kantonees, dan kan je op Lantau op vele plaatsen eten. Spreek je zoals wij geen Kantonees, ben je zoals wij geen fan van vis en heb je zoals wij een voorkeur voor de restaurants met een meer Westerse sfeer, dan is de keuze in Mui Wo beperkt. Maar wij waren prima in staat om iedere avond redelijk tot lekker te eten maar je moet dan niet iedere avond in een ander restaurant willen eten.

In Mui Wo zijn drie supermarkten waarbij de 7-Eleven ook voorverpakte belegde broodjes verkoopt. Wij hebben daar iedere ochtend onze lunch gekocht, ze hebben daar trouwens ook lekkere ijsjes. Voor andere boodschappen kan je beter naar een van de andere supermarkten gaan. We durven wel te stellen dat alles wat je op vakantie nodig hebt wel te koop is in Mui Wo.

Het weer

Wij zijn de eerste helft van december naar Hong Kong geweest en hadden van te voren op internet www.worldclimate.com/cgi-bin/grid.pl?gr=N22E114 gekeken welk weer we ongeveer mochten verwachten. Op basis

hiervan gingen wij uit van zo'n 20 °C en een geringe kans op regen. Regen hebben we niet gehad en de temperatuur was iets hoger dan we gehoopt hadden. Het was heerlijk weer om te wandelen.

Enkele handige linkjes

www.hkwalkers.net/eng/index.html

www.leglessbird.com/hiking/links.shtml

www.hkoutdoors.com/lantau-island/lantau-surprises.html

www.hkcrystal.com/hiking/

Algemene indruk

De Lantau Trail is een erg leuke en niet al te zware route om in zes dagen te lopen. Houd je niet van wandelen dan is er volgens ons weinig te beleven op Lantau.

Gabrielle Nuytens & Jacob Vaarkamp

<http://homepage.mac.com/jacob.vaarkamp>